Het Geheimenis van het Evangelie

Nieuwtestamentische "Geheimeniswaarheid" in relatie tot wereldomvattende Evangelisatie - Romeinen 16:25-26

http://www.middletownbiblechurch.org/mevangel/mysgos.htm

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (van het eerste deel), plaatjes en voetnoten door M.V.

Er zijn een aantal overeenkomsten tussen Romeinen 16:25-26 en Paulus' openingsverzen in Romeinen 1. Beschouw het volgende:

Romeinen 16	Romeinen 1
"mijn Evangelie" - vs. 25	"het Evangelie van God" - vs. 1 "ik schaam mij niet voor het Evangelie" - vs. 16
"de prediking van Jezus Christus" - vs. 25	"ten aanzien van Zijn Zoon" - vs. 3 "het Evangelie van Christus" - vs. 16
"u vast te doen staan" - vs. 25	"waardoor u versterkt zou worden" - vs. 11
"onder alle heidenen bekendgemaakt" - vs. 26	"onder alle heidenen" - vs. 5
"tot geloofsgehoorzaamheid" - vs. 26	"tot geloofsgehoorzaamheid" - vs. 5
"de openbaring van het geheimenis[1] dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, 26 maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften" - vs. 25-26	**"dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften" - vs. 2**

De laatste verzen in deze reeks (vette letters) vormen eigenlijk een contrast. In Romeinen 1 spreekt Paulus over het evangelie van God dat eerder werd beloofd door de oudtestamentische profeten, maar in hoofdstuk 16, waar Paulus over het evangelie spreekt, bedoelt hij een geheimenis dat geheim gehouden werd maar dat nu onthuld werd door de nieuwtestamentische profeten. In zekere zin is het evangelie zowel oud als nieuw. Er is een aspect van het evangelie dat oud is en dat onthuld werd op de bladzijden van het Oude Testament. Er is een ander aspect van het evangelie dat nieuw is en dat geheim werd gehouden doorheen de oudtestamentische periode, maar dat bekend gemaakt werd in de huidige bedeling door Paulus en andere nieuwtestamentische profeten en apostelen.

Het oude Evangelie

De evangelieboodschap centreert zich rond de Persoon en het werk van Christus, en in het bijzonder Zijn plaatsvervangende dood en Zijn lichamelijke opstanding uit de doden. Paulus definieert het evangelie heel duidelijk in 1 Korinthiërs 15:1-4 waar hij zegt: "dat Christus gestorven is voor onze zonden, **overeenkomstig de Schriften**, 4 en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, **overeenkomstig de Schriften**". Het kruis en het lege graf moeten niet gepredikt worden overeenkomstig onze eigen ideeën en opinies, maar in strikte overeenstemming met wat onthuld werd over deze ontzagwekkende gebeurtenissen in de Schrift, zelfs de oudtestamentische Schrift. Bijvoorbeeld, een uitermate gedetailleerd verslag en descriptieve verklaring van Christus' plaatsvervangende dood is opgeschreven in Jesaja 53, ongeveer 700 jaar voordat Christus werd gekruisigd. Zelfs in het Nieuwe Testament is het moeilijk de doctrine van de plaatsvervangende dood van Christus zo grondig behandeld te vinden als in Jesaja 53 (de nieuwtestamentische schrijvers veron-

[1] Gr. *musterion*: → mysterie.

derstellen dat je reeds op de hoogte bent van wat God zei door de profeet Jesaja!). Bewijs dat de grote waarheden van Christus' dood en opstanding onthuld werden in het Oude Testament kan gevonden worden in de woorden van onze opgestane Heer in Lukas 24:44-46.

Toen Filippus het evangelie predikte aan de Ethiopiër, gebruikte hij Jesaja 53 als vertrekpunt (Handelingen 8:28-35). In Handelingen 2:28-35 predikte Petrus het evangelie en kondigde hij aan dat het lijden van Christus voorzegd was door de mond van alle profeten van God. In Handelingen 4:10-11 predikte Petrus de dood en opstanding van Christus en baseerde dat op Psalm 118. In Handelingen 10:43 verkondigde Petrus dat alle profeten hadden gewezen op Jezus Christus en de vergiffenis die in Hem gevonden wordt. In Handelingen 13:33-37 predikte Paulus het evangelie in een synagoge en vertelde de Joden dat Christus' opstanding een vervulling was van Psalmen 2 en 16.

In Romeinen is Paulus' hoofdthema de rechtvaardiging door geloof, en Paulus brengt Abraham naar voren als een voorbeeld hiervan, gebaseerd op Genesis 15:6 (Romeinen 4:1-8). Van de openbaring van de gerechtigheid van God werd getuigd "door de wet en de profeten" (Romeinen 3:21). In Romeinen 10 bespreekt Paulus het evangelie van de genade van God en hij citeert verscheidene oudtestamentische passages om zijn punten te bevestigen (zie de verzen 6, 7, 8, 11, 13, 15, 16, 18). In Romeinen 15 citeert Paulus verschillende oudtestamentische passages die in harmonie zijn met het feit dat het evangelie naar de heidenen ging (verzen 9-12, 21).

In Galaten gebruikt Paulus andermaal Abraham als voorbeeld van rechtvaardiging door geloof (3:6) en Paulus gaat zelfs zover met te zeggen dat de belofte van Genesis 12:3 door God werd gegeven omdat God voorzag dat de heidenen gerechtvaardigd zouden worden door geloof en gezegend zouden worden (Galaten 3:8). In deze zelfde context zegt Paulus dat God "eertijds aan Abraham het Evangelie" verkondigde (Galaten 3:8). Paulus citeert Habakuk 2:4 als ondersteuning voor zijn leer over rechtvaardiging door geloof (Galaten 3:11).

Het evangelie dat Paulus predikte was "overeenkomstig de [oudtestamentische] Schriften" (1 Korinthiërs 15:3-4)! Zijn fundamentele thema's van het kruis en het lege graf en rechtvaardiging door geloof waren thema's die konden gevonden worden in het Oude Testament. Hierin lag geen geheimenis of mysterie.

Het nieuwe Evangelie

Vandaag is er een geheimenisaspect van het evangelie dat niet gekend was in vroegere tijdperken maar dat nu de kern vormt van de evangelieprediking van de kerkbedeling:

> "… het geheimenis van Christus, dat in andere tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest, 6 namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie, 7 waarvan ik een dienaar geworden ben, krachtens de gave van de genade van God, die mij gegeven is, naar de werking van Zijn kracht. 8 Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen" (Efeziërs 3:4-8).

In deze kerkbedeling is er daarom een onderscheidend element in de inhoud van het evangelie dat genoemd wordt "het geheimenis van het Evangelie" (Efeziërs 6:19 en vergelijk Kolossenzen 1:26-27; 4:3). Deze nieuwe openbaring houdt in dat de Heidenen mede-erfgenamen en mede-lidmaten zijn van het Lichaam, en mededeelgenoten zijn van de belofte (Efeziërs 3:6).

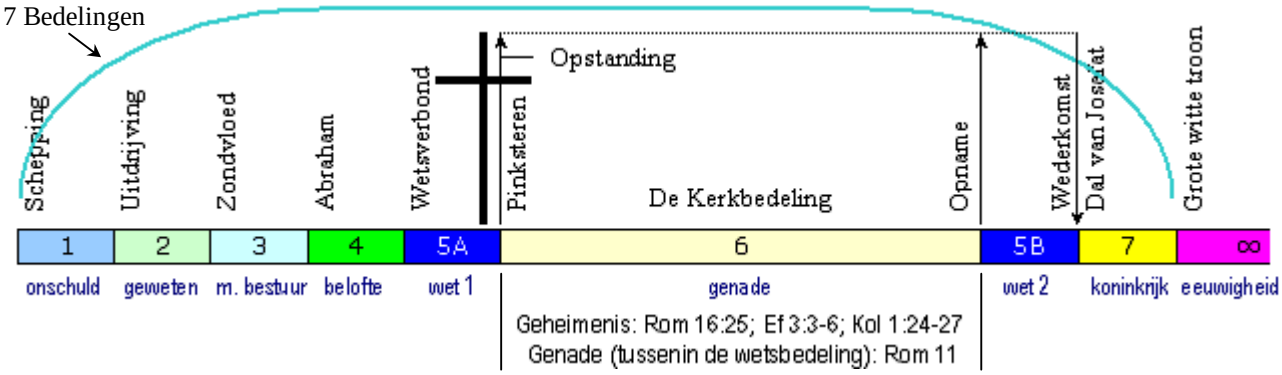

Zo'n gelijkstelling - Joden en Heidenen samen verenigd in één Lichaam - was voordien onbekend. De onderscheidende boodschap van de kerk is dat Jood en Heiden het evangelie kunnen geloven en verenigd zijn in ÉÉN LICHAAM (1 Korinthiërs 12:13) met het doel getuigenis te manifesteren van Christus die het Hoofd is van dit unieke en levende organisme!

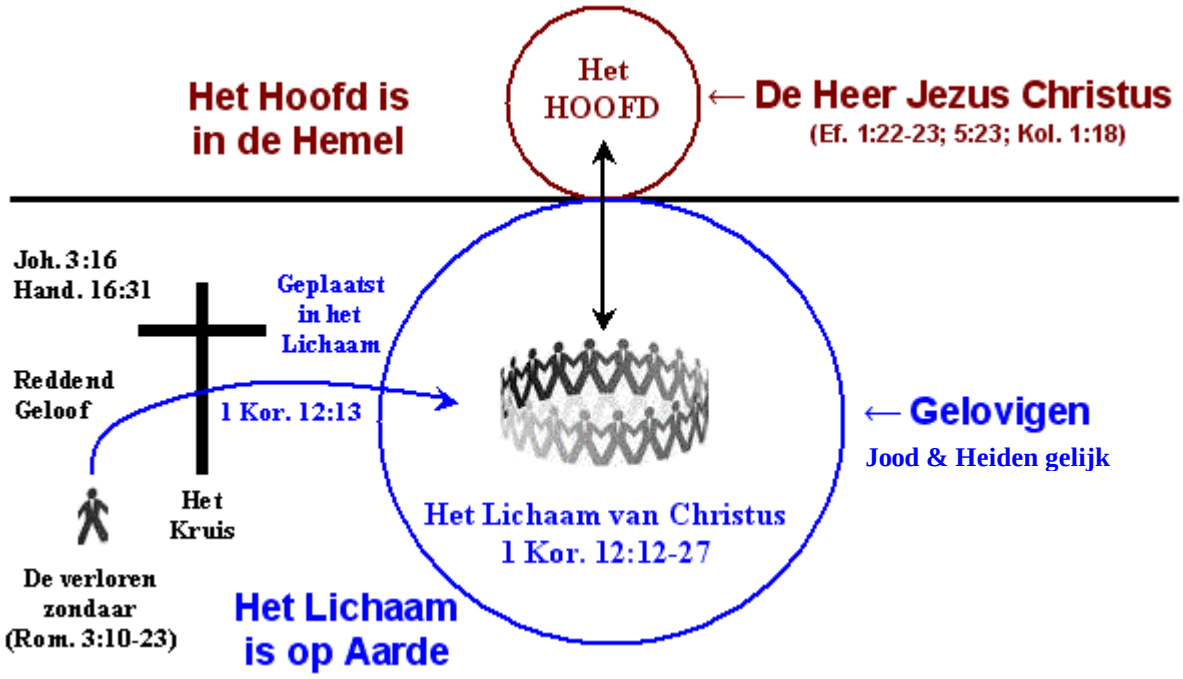

Het Geheimenis van de Kerkbedeling

Dispensationele schrijvers hebben al lang het onderscheidende element van de evangelieprediking in deze kerkbedeling erkend:

> "Het idee dat Heidenen op precies hetzelfde niveau zouden moeten staan als de Israëlieten en bovendien in de intieme relatie zouden staan als leden van hetzelfde Lichaam, is absoluut vreemd in het Oude Testament. Volgens Jesaja 61:5, 6 worden de Heidenen afgebeeld als dienaars en Israël als priesters van God. Alhoewel het waar is dat de Heidenen zegeningen beloofd werden in het toekomstige duizendjarige vrederijk, worden ze nooit op gelijke voet geplaatst met de Joden in het Oude Testament" (Walvoord, *The Church in Prophecy*, pp. 46-47).

> "Het Oude Testament predikt wel zegen voor de Heidenen in het duizendjarig rijk (Jesaja 61:5-6; 2:1-4), maar de zegeningen omvatten geen gelijkheid met de Joden zoals dat waar is vandaag in het Lichaam van Christus. Grote zegeningen worden de Heidenen beloofd in de voorzeggingen van het Oude Testament, maar niet op de basis van gelijkheid in positie met de Joden. Deze gelijkheid is het geheimenis dat onthuld werd aan de apostelen en profeten in nieuwtestamentische tijden" (Ryrie, *Dispensationalism Today*, p. 134).

Dit geheimenis is niet zo sterk ontwikkeld in Romeinen als in Efeziërs en Kolossenzen, maar de brief aan de Romeinen behandelt sommige van deze dingen. De uniciteit van in het Lichaam van Christus te zijn is behandeld in Romeinen 12 en de unieke EENHEID en IDENTIFICATIE met Christus waarin Joden en Heidenen gelijk zich verheugen door "IN CHRISTUS" te zijn wordt wonderlijk behandeld in Romeinen 6. Het heerlijke en kostbare geheimenis van "Christus in u" (Kolossenzen 1:26-27) wordt terloops behandeld in Romeinen 8:9-10. De eenheid van de gelovige met Christus die vergeleken wordt met een huwelijksgemeenschap (Efeziërs 5:29-32) wordt ons getoond in Romeinen 7:1-4. De vele rijkdommen die Joden en Heidenen samen in Christus delen, zijn mooi uiteengezet in Romeinen 8. Het geheimenis van Israëls gedeeltelijke en tijdelijke blindheid wordt uiteengezet in Romeinen 11:25. Inderdaad helpt Romeinen, meer dan welk andere brief, Gods doel en programma met Israël te begrijpen in het licht van wat God vandaag doet onder de Heidenen en in het licht van wat God nog zal doen in de toekomst (Romeinen 9-11). Bijgevolg draagt het boek Romeinen op een significante wijze bij tot ons begrip van de geheimenis-waarheid. Moge God ons helpen om goede "beheerders van de geheimenissen van God" te zijn (1 Kor. 4:1-2)!

Lees verder: http://www.middletownbiblechurch.org/mevangel/mysgos.htm